EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

7. oktoober 2004 *

Kohtuasjas C-379/02,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel 15. oktoobri 2002. aasta otsusega Østre Landsret'i (Taani) esitatud eelotsusetaotlus, mis jõudis Euroopa Kohtusse 21. oktoobril 2002, menetluses

Skatteministeriet

versus

Imexpo Trading A/S,

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees A. Borg Barthet, kohtunikud J.-P. Puissochet (ettekandja) ja S. von Bahr,

kohtujurist: L. A. Geelhoed,
kohtusekretär: R. Grass,

* Kohtumenetluse keel: taani.

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. juuli 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Imexpo Trading A/S, esindajad: *advokat* H. S. Hansen, *advokat* T. Kristjánsson ja *advokat* P. Stanstrup,

— Taani valitsus, esindaja: J. Molde, keda abistas *advokat* P. Biering,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: J. Schieferer ja H. Støvlbæk,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada asi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1) I lisas sisalduva kombineeritud nomenklatuuri, mida on muudetud komisjoni

9. septembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 1734/96 (EÜT L 238, lk 1), komisjoni 4. novembri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2086/97 (EÜT L 312, lk 1), komisjoni 26. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2261/98 (EÜT L 292, lk 1) ja komisjoni 12. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2204/99 (EÜT L 278, lk 1) (edaspidi „kombineeritud nomenklatuur"), tõlgendamist.

2 Eelotsusetaotlus esitati Imexpo Trading A/S (edaspidi „Imexpo") ja Skatteministeriet'i (rahandusministeerium) vahelises vaidluses seoses bürootoolide põrandamattide tariifse klassifitseerimisega.

Õiguslik raamistik

3 Koondnomenklatuuri eesmärk on rakendada ühist tollitariifistikku ja lihtsustada ühenduse väliskaubanduse ja teiste kaupade impordi ja ekspordiga seotud ühenduse muu poliitikaga seotud statistika kogumist. Nomenklatuur kannab nimekirja ühenduse imporditavad või eksporditavad kaubad ning määrab kindlaks imporditud kaupadele kohaldatavad tollitariifid.

4 Koondnomenklatuur põhineb rahvusvahelisel kaupade kirjeldamise ja kodeerimise harmoneeritud süsteemil (edaspidi „harmoneeritud süsteem"), millega esimesed kuus koondnomenklatuuri rubriikide ja alamrubriikide numbrit on identsed, ainult seitsmes ja kaheksas number tähistavad koondnomenklatuuri enda alamrubriike. Harmoneeritud süsteem tuleneb 14. juunil 1983. aastal Brüsselis allakirjutatud rahvusvahelist konventsioonist, mis kiideti koos 24. juuni 1986. aasta muutmispro-

tokolliga ühenduse nimel heaks nõukogu 7. aprilli 1987. aasta otsusega 87/369/EMÜ (EÜT L 198, lk 1). See konventsioon koostati Tollikoostöö Nõukogu egiidi all, mis alates 1994. aastast on tuntud Maailma Tolliorganisatsiooni nime all ning mis on asutatud kaupade tollitariifistikus klassifitseerimise nomenklatuuri konventsiooniga, mis on allkirjastatud Brüsselis 15. detsembril 1950.

5 Selleks et anda harmoneeritud süsteemi rakendamise kohta edaspidiseid selgitusi, avaldab Maailma Tolliorganisatsioon korrapäraselt harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi. Samamoodi töötab komisjon kombineeritud nomenklatuuri rakendamise tagamise eesmärgil määruse nr 2658/87 artikli 9 lõike 1 punkti a teise taande alusel välja selle nomenklatuuri selgitavaid märkusi. Need märkused, mida korrapäraselt avaldatakse Euroopa Liidu Teatajas, ei asenda harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi, kuid neid tuleb pidada viimaseid täiendavateks ja neid peab konsulteerima koos.

6 Kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglid sisalduvad koondnomenklatuuri esimeses peatükis.

7 Üldreegel 1 sätestab:

„Jaotiste, kaubagruppide ja alamgruppide nimetused on antud suunaval eesmärgil; ametlik klassifitseerimine peab toimuma lähtuvalt rubriikide kirjeldustest ja vastavate jaotiste ja gruppide märkustest ning alljärgnevatest sätetest tingimusel, et need rubriigid või märkused ei näe ette muud."

8 Üldreegel 3 sätestab:

„Kui [...] kaup osutub esmapilgul klassifitseeritavaks kahte või enamasse rubriiki, toimub klassifitseerimine järgmiselt:

a) kaupa täpsemalt kirjeldav rubriik on eelistatud üldisemat kirjeldust sisaldavate rubriikide ees. [...]

[...]

c) kaubad [mida ei saa klassifitseerida reegli 3 punkti a järgi] klassifitseeritakse rubriiki, mis on neid võrdsel määral kirjeldavate rubriikide numbrilises järjestuses kõige viimane."

9 Üldreegli 6 kohaselt:

„Kaupade ametlik klassifitseerimine iga rubriigi alamrubriikidesse toimub nende alamrubriikide kirjelduste ja alamrubriikide kohta käivate märkuste põhjal, kasutades eespool toodud reegleid vajalike muudatustega ning arvestades, et omavahel on võrreldavad vaid sama taseme alamrubriigid. Selle reegli kohaldamisel kasutatakse ka vastavaid märkusi jaotiste ja gruppide kohta, kui kontekst ei nõua teisiti."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

10 Imexpo impordib ühendusse erineva kujuga plastist matte, mis on spetsiaalselt konstrueeritud bürootoolide alla põrandale asetamiseks nende liikumise lihtsustamiseks ning ka põrandakatte kaitsmiseks (edaspidi „bürootoolide põrandamatid").

11 Taani tollivõimud ning Imexpo ei ole ühel nõul bürootoolide põrandamattide kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise osas. Esimene väidab, et need peab klassifitseerima gruppi 39, mis puudutab plaste ja plasttooteid, alamrubriiki 3918 10 90, mis puudutab plastist põrandakatteid, isekleepuvad või mitte, rullides või plaatidena (rubriik 3918), vinüülkloriidi polümeeridest (alamrubriik 3918 10) ja muud kaubad, mis koosnevad alusest, mis on kaetud, immutatud või pinnatud polüvinüülkloriidiga (alamrubriik 3918 10 90). Imexpo leiab omalt poolt, et tema poolt imporditud bürootoolide põrandamatid tuleb klassifitseerida gruppi 94, mis puudutab mööblit, alamrubriiki 9403 70 90, mis puudutab muud mööblit kui istmed, sh meditsiini-, kirurgia-, hambaravi- või veterinaariamööbel, juuksuritoolid jms toolid (rubriik 9403), plastmööblit (alamrubriik 9403 70) ja muud kui tsiviilõhusõidukites kasutamiseks mõeldud mööblit (alamrubriik 9403 70 90).

12 Aastate 1997, 1998, 1999 ja 2000 jooksul kehtis alamrubriiki 3918 10 90 klassifitseeritud kaupadele tollimaks vastavalt 10,7% 10,1%, 9,5% ja 8,9%, samas kui alamrubriiki 9403 70 90 klassifitseeritud kaupadele kehtis kahel viimasel aastal tollimaks vastavalt 2,2%, 1,1% ja 0%.

13 Østre Landsret pidas Imexpo poolt nimetatud aastatel tasutud maksuga seotud vaidluse puhul vajalikuks esitada Euroopa Kohtule järgmine eelotsuse küsimus:

„Kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisa, mida on muudetud komisjoni 9. septembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 1734/96, komisjoni 4. novembri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2086/97, komisjoni 26. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2261/98 ja komisjoni 12. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2204/99, tuleb tõlgendada nii, et bürootoolide põrandamatid, mis on läbipaistvast plastist „liigutatavad" matid,

— sirgete, ümarate või viltuseks lõigatud äärtega, mis võivad olla lõigatud masinaga või valatud,

— nagadega mati all (vaipkattega põrandale) või mitte (parkettpõrandale või teistele kõvadele pindadele),

— libisemisvastase kihiga või mitte,

— väljalõigatud käepidemega või mitte,

— mida kasutatakse tooli alusena kas olemasoleva põrandakatte kaitsmiseks või ergonoomilistel eesmärkidel ja

— mida kirjeldatakse täpsemalt lisatud brošüüris (lisa 1),

tuleb ajavahemikus 15. juuli 1997 kuni 20. märts 2000 klassifitseerida grupi 39 [alam]rubriigis 3918 10 90 nimetatud plastist põrandakatetena või grupi 94 [alam] rubriigis 9403 70 90 nimetatud plastmööblina?"

Kodukorra artikli 104 lõike 3 kohaldamine

14 Kuna Euroopa Kohus leidis, et ei ole põhjendatud kahtlust, kuidas Østre Landsret'i esitatud küsimusele vastata, siis teavitas Euroopa Kohus kodukorra artikli 104 lõike 3 kohaselt eelotsuse küsimuse esitanud kohust sellest, et ta teeb otsuse põhistatud määrusega ja kutsus Euroopa Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikuid esitama oma sellekohaseid märkusi.

15 Ei Taani valitsus ega ka komisjon vaielnud sellele vastu. Samas esitas Imexpo 16. aprilli 2004. aasta kirjaga teatud argumente, mille tõttu Euroopa Kohus otsustas sellest lihtsustatud menetlusest loobuda.

Eelotsuse küsimus

16 Kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise otsustavad kriteeriumid on kauba objektiivsed tunnused ja omadused, mis on määratletud rubriikide, jaotiste märkuste

või gruppide sõnastusega ja ka kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglid, kui see ei ole mainitud sõnastusega vastuolus. Muu hulgas võib kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimisel kasutada harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi kui selliseid (vt eelkõige 19. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-11/93: Siemens Nixdorf, EKL 1994, lk I-1945, punktid 11 ja 12). Sama käib ka kombineeritud nomenklatuuri selgitavate märkuste kohta.

17 Käesolevas asjas võib selliseid plastist bürootoolide põrandamatte, nagu on põhikohtuasjas vaatluse all, pidada põrandakatteks. Tegemist on erineva kujuga vaipadega, mille üheks funktsiooniks on põrandakatte kaitsmine. Ühelt poolt on mõiste „kate" puhul tegemist millegagi, mis katab, et kaitsta või tugevdada, ning teiselt poolt tuleb katet, mis omakorda katab põrandakatet, lugeda ka põrandakatteks. Kombineeritud nomenklatuuri grupi 57 pealkirjaga „Vaibad ja muud tekstiilpõrandakatted" sõnastus ja ka sama grupi mitmete rubriikide analoogne sõnastus kinnitab, et põhimõtteliselt tuleb vaipa lugeda põrandakatteks.

18 Selleks, et klassifitseerida plastist põrandakatet rubriiki 3918, peab see olema ka rullides või plaatidena. See tuleneb rubriigi esimese osa sõnastusest — "Plastist põrandakatteid, isekleepuvad või mitte, rullides või plaatidena [...]" — ning leiab kinnitust ka selle rubriigi harmoneeritud süsteemi selgitava märkuse esimeses taandes, mille kohaselt „[r]ubriigi esimesse ossa kuuluvad plastide need tüübid, mida tavaliselt kasutatakse põrandakatetena, rullides või plaatidena. Peab märkima, et isekleepuvad põrandakatted klassifitseeritakse selles rubriigis."

19 On selge, et sellised põrandamatid, nagu on vaatluse all käesolevas asjas, ei ole rullides. Seevastu ei ole põhikohtuasja pooled ja komisjon Euroopa Kohtule esitatud märkustes ühel nõul selles osas, kas need põrandamatid on plaatidena. Komisjoni arvates on pigem tegemist plastlehtedega. Samas üldise arusaama järgi on plaadid erilist tüüpi lehed pinna katmiseks. Imexpo leiab, et plaadid on üldiselt konstrueeritud koos sarnaste komponentidega pinda katma ning kui need on ükskord paika pandud, siis ei saa sellist katet üldjuhul eemaldada, mis ei vastaks bürootoolide põrandamattide omadustele. Samas kui sellise viisi puhul on tegemist seda tüüpi kauba kõige tavalisema kasutamisviisiga, ei kaota plaat oma omadust, kui seda kasutatakse erandiseisvalt pinnal, mida see peab kaitsma või kaunistama, ning kui seda ei ole pinnale püsivalt kinnitatud. Arvestades selle mõõtmeid, on bürootooli põrandamati puhul tegemist plaadiga, st plastlehega, mis on mõeldud pinnale, käesoleval juhul põrandapinnale bürootooli rataste normaalse liikumise ulatuses asetamiseks.

20 Seega vastavad vaidlusalused kaubad kombineeritud nomenklatuuri rubriigis 3918 nimetatud definitsioonile „plastist põrandakatteid, isekleepuvad või mitte, rullides või plaatidena [...]".

21 Kui üks kaup osutub klassifitseeritavaks ühte rubriiki, võib kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise puhul tekkida siiski küsimus, kas kaup mitte ei osutu klassifitseeritavaks ka teise rubriiki, mis on kaupa täpsemalt kirjeldav või vähemalt kirjeldab seda kaupa samaväärselt. Käesolevas asjas peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kas siis grupi 39 märkuste või käesoleva kohtuotsuse punktis 8 nimetatud üldreegli 3 valguses kindlaks tegema, kas kaup on klassifitseeritav ka teise rubriiki kui 3918.

22 Käesoleval juhul väidab Imexpo, et tema imporditud bürootoolide põrandamatid kuuluvad alamrubriiki 9403 70 90, mis puudutab teatud plastmööblit. Kui see on nii,

siis peaks rubriigile 3918 eelistama rubriiki 9403, kuna grupi 39 märkuse 2 punkt u täpsustab, et „[s]ellesse gruppi ei kuulu [...] grupi 94 tooted (mööbel [...])". Kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreegli 1 kohaselt on see märkus ülimuslik üldreegli 3 ja eriti punkti a ees, mis sätestab, et kaupa täpsemalt kirjeldav rubriik on eelistatud üldisemat kirjeldust sisaldavate rubriikide ees.

23 Seega on küsimuseks see, kas plastist bürootoolide põrandamatte võib lugeda mööbliks grupi 94 mõttes. Seega tuleb grupi 94 rubriikide, alamrubriikide ja märkuste selgesõnaliste sätete puudumisel, mis klassifitseeriksid need kaubad või vastupidiselt välistaksid nende klassifitseerimise gruppi 94, võtta arvesse harmoneeritud süsteemi selgitavaid märkusi ja käesoleval juhul kombineeritud nomenklatuuri selgitavaid märkusi (vt selle kohta 15. veebruari 1977. aasta otsus liidetud kohtuasjades 69/76 ja 70/76: Dittmeyer, EKL 1977, lk 231, punkt 4, ja 12. märtsi 1998. aasta otsus kohtuasjas C-270/96: Laboratoires Sarget, EKL 1998, lk I-1121, punkt 16).

24 Harmoneeritud süsteemi grupi 94 selgitavate märkuste üldistes juhtnöörides on sätestatud:

„Sõltuvalt selle grupi otstarbest tähistab siin termin „mööbel":

A) iga „liigutatavat" toodet (mis ei kuulu nomenklatuuri spetsiifilisemasse rubriiki), mille põhitunnuseks on see, et ta asetatakse põrandale [...] ja mida kasutatakse eramajade, [...] kontorite sisustamiseks".

25 Kuigi on tõsi, et selliste plastist bürootoolide põrandamatid, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, on põhimõtteliselt konstrueeritud põrandale asetamiseks ja neid kasutatakse erinevat tüüpi pindade sisustamiseks, on neid juhtnööre arvestades selge, et rubriik 3918, kuhu kuuluvad „plastist põrandakatteid, isekleepuvad või mitte, rullides või plaatidena [...]" kirjeldab asjaomaseid kaupu täpsemalt kui rubriik 9403 pealkirjaga „Muu mööbel ja selle osad", mis käib väga erinevat tüüpi mööbli kohta. Seega ei saa neid kaupu klassifitseerida alamrubriigis 9403 70 90 nimetatud plastmööblina.

26 Seega tuleb esitatud eelotsuse küsimusele vastata, et määruse nr 2658/87 I lisas sisalduvat koondnomenklatuuri, mida on vastavalt muudetud määrustega nr 1734/96, nr 2086/97, nr 2261/98 ja nr 2204/99, tuleb tõlgendada nii, et sellises vaidluses nagu põhikohtuasjas, milles pooled ei ole ühel nõul selles, kas põhikohtuasjas vaadeldavad plastist bürootoolide põrandamatid kuuluvad kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 3918 10 90 või 9403 70 90, tuleb eelistada nende klassifitseerimist esimesena nimetatud alamrubriiki.

Kohtukulud

27 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

1. **Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas sisalduvat koondnomenklatuuri, mida on muudetud komisjoni 9. septembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 1734/96, komisjoni 4. novembri 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 2086/97, komisjoni 26. oktoobri 1998. aasta määrusega (EÜ) nr 2261/98 ja komisjoni 12. oktoobri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2204/99, tuleb tõlgendada nii, et sellises asjas nagu põhikohtuasjas, milles pooled ei ole ühel nõul selles, kas põhikohtuasjas vaadeldavad plastist bürootoolide põrandamatid kuuluvad alamrubriiki 3918 10 90 või 9403 70 90, tuleb eelistada nende klassifitseerimist esimesena nimetatud alamrubriiki.**

Allkirjad